

[Hagen Hagensen]

ved siden af, forholdsvis nemt kunne få det. Det var den ene del af spørgsmålet.

Den anden del gik på, at det skal udbetales straks, som ministeren også sagde det. Men dette straks er noget med en elastik, for det skal fra kommunen til kildeskattedirektoratet for at blive beregnet og så tilbage til kommunen for at blive udbetalt. Der er ganske givet lange ventetider på at få pengene. Det er muligt, at det køres ugentligt i kildeskattedirektoratet, men det er faktisk således, at det varer ganske længe, før man kan få pengene, hvis ikke man kender en, der kender en, der kan skubbe lidt til det. Jeg tror, at ministeren skulle se på, om ikke der kunne bibringes kommunerne og statsskattedirektoratets kildeskatteafdeling en forståelse af, at det er folk, der har behov for at få penge tilbage, der beder om at få dem.

Op så kender vi jo godt det, at selv om der kun har været 254 klager eller rekursbehandlinger i 1981, så gælder det jo, at mange giver op, for: herre gud, dette skattevæsen er jo ikke til at have med at gøre. Prøv at betjene borgerne lidt bedre, når de har krav på at få penge! Staten beregner sig jo en højere rente end den, den giver, når den skal betale penge tilbage.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg har noteret mig hr. Hagen Hagensens synspunkter i sagen og vil bare gøre opmærksom på to ting.

Den ene er, at det er en ganske omfattende administration, der er knyttet til det, fordi der er vældig mange henvendelser, og det kan bevirke nogen ventetid. Det har jeg ikke noget klart overblik over, men administrationen er nok en medvirkende årsag til, at der nogle steder har været nogen ventetid.

Den anden er, at vi jo, eventuelt i forbindelse med det forslag om fremrykket slutopgørelse vi regner med at fremlægge i denne samling, får mulighed for at diskutere det lovgrundlag, der regulerer disse udbetalinger.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vender tilbage til en drøftelse af forholdene senere, blot vil jeg tro, at det ville være klogt og rigtigt at lave det på den måde, at kommunerne umiddelbart, hvor de kan se, at det er klart og ligetil, kunne betale pengene tilbage, i stedet for at det skal turen

op om Birkerød til beregning. Jeg har fornemmelsen af, at det sinker ganske meget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 222

15) Til finansministeren af:

Aase Olesen (RV):

»Finder ministeren det rimeligt, at der er indgået aftaler, der betyder, at akademikere og ikke-akademikere honoreres forskelligt for samme indsats ved f.eks. foredrags- og mødevirksomhed, og vil ministeren arbejde for at afskaffe denne forskelsbehandling?«

Skriftlig begrundelse

For nogen tid siden deltog jeg sammen med flere politiske partiers repræsentanter, såvel folketingsmedlemmer, folketingskandidater som folkevalgte fra kommunale organer, i en socialpolitisk høring på en offentlig undervisningsinstitution.

Nogle dage senere modtog jeg (uventet) en lønblanket til udfyldelse med et følgebrev, indeholdende følgende passus:

»Din deltagelse i paneldiskussionen vil blive honoreret efter de for højskolen gældende satser med betaling for 1 foredrag (349,82 kr.) samt for en efterfølgende undervisningstime (203,80 kr. for akademikere, 147,38 kr. for ikke-akademikere). Beløbet vil blive anvist, når højskolen har modtaget lønblanket.«

Aase Olesen (RV):

I honorarer for deltagelse i møder og høringer på f.eks. offentlige uddannelsesinstitutioner kan indgå både et foredragshonorar og et honorar for efterfølgende undervisningstimer. Det sidstnævnte honorar er forskelligt for akademikere og ikke-akademikere, selv om de pågældende sidder side om side, f.eks. som deltagere i en paneldiskussion, selv om de yder samme indsats, og selv om de er indbudt til mødet af grunde, som slet ikke har noget med deres uddannelse at gøre.

Jeg har forstået, at det samme er tilfældet med honorarer for deltagelse i radio- og TV-udsendelser, og jeg vil derfor gerne spørge finansministeren, om han som forhandlings-